

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

પવન કુમાર

વિરુદ્ધ

હરિયાણા રાજ્ય

૨૩ જુલાઈ, ૨૦૦૩

[બી. એન. અગ્રવાલ અને બી. એન. શ્રીકૃષ્ણા, ન્યાયમૂર્તિઓ]

ભારતીય દંડ સંહિતા, ૧૮૬૦:

કલમ-૩૦૨ સાથે વાંચન કરાયેલ કલમ-૩૪ -સાંયોગિક પુરાવા આધારે તકસીરવાન- એક ટેક્સી ડ્રાઈવર હોટલના રૂમમાં મૃત હાલતમાં મળી આવેલ-બે વ્યક્તિઓ કે જેમણે ટેક્સી ભાડે રાખી હતી અને ડ્રાઈવર સાથે હોટલના રૂમમાં રોકાયા હોવાનો આરોપ મૂકવામાં આવ્યો હતો, તેમના પર આ ગુના માટે કાર્યવાહી કરવામાં આવી હતી-ફરિયાદી પક્ષે પરિસ્થિતિજન્ય પુરાવા પર આધાર રાખ્યો હતો કે આરોપીએ ટેક્સી ભાડે રાખી હતી અને એક રાત ડ્રાઈવર સાથે હોટલના રૂમમાં રોકાયો હતો અને બીજા દિવસે વહેલી સવારે ત્યાંથી નીકળી ગયો હતો-પછી જ્યારે રૂમ ખોલવામાં આવ્યો ત્યારે ડ્રાઈવર રૂમમાં મૃત હાલતમાં મળી આવ્યો હતો-ટ્રાયલ કોર્ટે બંને આરોપીઓને કલમ-૩૦૨ સાથે કલમ-૩૪ હેઠળ દોષી ઠેરવ્યા હતા અને તેમને આજીવન કેદની સજા સંભળાવવામાં આવી-ઉચ્ચ અદાલતે દોષિત ઠેરવવા અને સજાની પુષ્ટિ કરી-એક આરોપી દ્વારા અપીલ, ઠરાવવામાં

આવ્યુ કે આરોપીએ ટેક્સી ભાડે રાખી હતી તે સાબિત થાય છે પરંતુ તે ગુનામાં આરોપીની સંપૂર્ણ સંડોવણી દર્શાવતું નથી-આ સાબિત કરવા માટે બે આરોપીઓ ડ્રાઈવર સાથે રાત્રે હોટલના રૂમમાં રોકાયા હતા તે સંજોગો સ્થાપિત કરવા માટે કોઈ પુરાવા નથી-આ સંજોગો સાબિત કરવા માટે એકલા સાક્ષીની તપાસ કરવામાં આવી ન હતી-હોટલના માલિકનું નિવેદન, જેની ફરિયાદી સાક્ષી તરીકે તપાસ કરવામાં આવી હતી, તે માત્ર દર્શાવે છે કે તેને વેઈટર પાસેથી આ હકીકતોની જાણ થઈ હતી, અને આ એક સાંભળેલી વાતનો પુરાવો છે-ભાગ્યની રાત્રે હોટલમાં આરોપી વ્યક્તિઓની હાજરી વેઈટરની તપાસ દ્વારા સ્થાપિત થઈ શકી હોત, જેને ફરિયાદી પક્ષને સૌથી વધુ જાણીતા કારણોસર અટકાવી દેવામાં આવી છે-દસ્તાવેજી પુરાવાના સંદર્ભમાં, હોટલના રજિસ્ટરમાં કથિત રીતે આરોપીઓએ પોતે કરેલા પ્રવેશને હોટલના માલિકના નિવેદનના આધારે પ્રદર્શિત કરવામાં આવ્યો છે, પરંતુ પ્રવેશ વેઈટરની હાજરીમાં કરવામાં આવ્યો હોવાનું કહેવાય છે, જેની તપાસ કરવામાં આવી ન હતી-તેથી પ્રવેશ કાયદેસર રીતે સાબિત થયો નથી તે સ્વીકાર્ય નથી-અપીલકર્તા દ્વારા લખવામાં આવ્યો હોવાનો કથિત પત્ર તેની માતા તેના અપરાધની કબૂલાત કરે છે, તે કબૂલાત કરતાં ઘણો ઓછો કોઈ સ્વીકાર સૂચવતો નથી-ઉપરાંત, તે બનાવટી હોવાનું કહેવાયું હતું-આવી ઘટનામાં હસ્તાક્ષર અને હસ્તાક્ષરને હસ્તલેખન નિષ્ણાતને મોકલીને અપીલકર્તાની સહી સાબિત કરવી ફરિયાદી પક્ષની ફરજ હતી, પરંતુ આ કરવામાં આવ્યું ન હતું-કાર્યવાહી આરોપી વ્યક્તિઓ સામેના કથિત સંજોગોને સાબિત કરવામાં નિષ્ફળ રહી છે, સિવાય કે તેઓએ ટેક્સી ભાડે રાખી હતી, જે એકલા જ દોષિત ઠેરવવાનો આધાર બનાવી શકતી નથી-અપીલકર્તાની દોષિતતા તેમજ બિન-અપીલ કરનાર આરોપીને પણ બાજુએ મૂકી શકાય છે-સાંયોગિક પુરાવા-સાબિતી - દસ્તાવેજી પુરાવા-સ્વીકાર્યતા-ભારતના બંધારણ-અનુચ્છેદ ૧૩૬.

ભારતીય બંધારણ, ૧૯૫૦:

અનુચ્છેદ-૨૧,૧૩૬-અનુચ્છેદ૧૩૬ હેઠળ અપીલ ન કરનારા આરોપીની તરફેણમાં સત્તાનો સ્વયં ઉપયોગ-બે વ્યક્તિઓને ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ-૩૦૨ સાથે કલમ-૩૪ મુજબના ગુના માટે ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા દોષિત ઠેરવવામાં આવેલી-હાઈકોર્ટ ચુકાદાને સમર્થન આપે છે-આરોપીઓમાંના એક દ્વારા અપીલ-પક્ષકારોને સંપૂર્ણ ન્યાય આપવા માટે બંધારણના અનુચ્છેદ ૧૪૨ હેઠળ કોર્ટ દ્વારા ઉપયોગ કરી શકાય તેવી લાભદાયી સત્તાઓ ઉપરાંત, બંધારણના અનુચ્છેદ ૧૩૬ હેઠળની સત્તાઓનો ઉપયોગ પક્ષકારની તરફેણમાં પણ કરી શકાય છે જ્યારે કોર્ટને સંતોષ થાય છે કે તેના માટે અનિવાર્ય આધારો કવાયત અસ્તિત્વમાં છે પરંતુ તેનો ઉપયોગ માત્ર દુર્લભતમ કેસોમાં જ સાવચેતી અને સાવધાની સાથે ખૂબ જ સાવચેતીપૂર્વક થવો જોઈએ-આવા આધારોમાંથી એક તે અસ્તિત્વમાં હોઈ શકે છે, જેમ કે વર્તમાન કેસ, જ્યાં આ અદાલત એક આરોપીની અપીલ પર વિચારણા કરતી વખતે નિષ્કર્ષ પર આવે છે કે અપીલ તેમજ બિન-અપીલ કરનાર બંને આરોપીઓની દોષિતતા અયોગ્ય હતી-દેશની સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા આવા નિષ્કર્ષ પર પહોંચ્યા પછી, ઉચ્ચ અદાલત દ્વારા આપવામાં આવેલા ચુકાદાને સમર્થન આપતા બિન-અપીલ કરનાર આરોપીની વધુ અટકાયત, કાયદાની કોઈ સત્તા વિના, ઉદ્બંધન કરે છે. બંધારણના અનુચ્છેદ ૨૧ હેઠળ નાગરિકને આપવામાં આવેલી વ્યક્તિગત સ્વતંત્રતાના અધિકારની બાંધધરી, જે વર્તમાન કેસને સમાન છે, જ્યાં કોઈ પણ કાયદાની ફરજિયાત જોગવાઈ અથવા બંધારણની કોઈપણ જોગવાઈનું ખુલ્લેઆમ ઉદ્બંધન થાય છે.એવું નથી કે આ અદાલતને પોતાની જાતે જ પોતાની સત્તાનો ઉપયોગ કરવાનો વિવેક છે, પરંતુ હાઈકોર્ટના ચુકાદામાં ગેરકાયદેસરતાને સુધારીને તેનો ઉપયોગ કરવાની ફરજ તેના પર લાદવામાં આવી છે કારણ કે તે સારી રીતે નક્કી કરવામાં આવ્યું છે કે ગેરકાયદેસરતાને કાયમ રાખવાની મંજૂરી આપવી જોઈએ નહીં અને આ અદાલત દ્વારા તેમાં દખલ કરવામાં નિષ્ફળતા ગેરકાયદેસરતાને ટકાવી રાખવા સમાન હશે-હકીકતો પર,

ફરિયાદી પક્ષ બંને આરોપી વ્યક્તિઓ સામે વાજબી શંકાની બહાર તેના કેસને સ્થાપિત કરવામાં નિષ્ફળ ગયો, જેનો અર્થ છે કે કોઈ પણ આરોપીની સજા શક્ય ન હતી-તેથી, બિન-અપીલ કરનાર આરોપી પણ વિસ્તૃત થવાનો હકદાર છે. અપીલકર્તાની તરફેણમાં આપવામાં આવેલ સમાન લાભ-બંને આરોપીઓની દોષિતતા અને સજાને રદ કરવામાં આવે છે અને તેમને આરોપમાંથી મુક્ત કરવામાં આવે છે.

દુર્ગા શંકર મહેતા વિરુદ્ધ રઘુરાજ સિંહ અને અન્યો, AIR (૧૯૫૪) SC ૫૨૦; હરબંસ સિંહ વિરુદ્ધ વિચાર પ્રદેશ રાજ્ય અને અન્યો, (૧૯૮૨) ૨ SCC ૧૦૧; અખિલ અલી જહાંગીર અલી સૈયદ વિરુદ્ધ મહારાષ્ટ્ર રાજ્ય, JT (૨૦૦૨) ૨ SC ૧૫૮; અનિલ રાજ વિરુદ્ધ બિહાર રાજ્ય, (૨૦૦૧) ૭ SCC ૩૧૮; રાજા રામ અને અન્યો વિરુદ્ધ મધ્ય પ્રદેશ રાજ્ય, (૧૯૯૪) ૨ SCC ૫૬૮; ચેલ/અપ્પાન મોહનદાસ અને અન્યો વિરુદ્ધ કેરળ રાજ્ય, AIR (૧૯૯૫) SC ૯૦; દાંડુ લક્ષ્મી રેડ્ડી વિરુદ્ધ આંધ્ર પ્રદેશ રાજ્ય, (૧૯૯૯) ૭ SCC ૬૯; બિજોય સિંહ અને અન્ય વિરુદ્ધ બિહાર રાજ્ય, (૨૦૦૨) ૯ SCC ૧૪૭; ગુરુચરણ કુમાર અને અન્ય વિરુદ્ધ રાજસ્થાન રાજ્ય, JT (૨૦૦૩) 1 SC ૬૦ અને સુરેશ ચૌધરી વિરુદ્ધ બિહાર રાજ્ય, (૨૦૦૩) ૪ SCC ૧૨૮ વિગેરે ચુકાદા પર આધાર રાખ્યો હતો.

ક્રિમિનલ અપીલેટ જ્યુરિસડિક્શન:૨૦૦૩ની ફોજદારી અપીલ નંબર ૬૨.

ક્રિમિનલ એ. નંબર ૧૮૮-ડી. બી./૯૭ માં પંજાબ અને હરિયાણા હાઈકોર્ટના ના ચુકાદા અને આદેશમાંથી.

અપીલકર્તા માટે શ્રીમતી કે. શારદા દેવી.

ડી. પી. સિંહ અને વી.કે. ગર્ગ, પ્રતિવાદી માટે.

અદાલતે નીચેનો આદેશ આપ્યો હતો:

પક્ષકારોના વિદ્વાન વકીલશ્રીઓને સાંભળ્યા.

આરોપી બલવિંદર સિંહ @બિંદર સાથે હાલના અપીલકર્તાને ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ-૩૦૨ સાથે કલમ-૩૪ સાથે વાંચીને કલમ ૩૦૨ હેઠળ દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યો હતો અને આજીવન કેદની સજા ફટકારવામાં આવી હતી.દોષિત વ્યક્તિઓ દ્વારા કરવામાં આવેલી અપીલ પર, પંજાબ અને હરિયાણા ઉચ્ચ અદાલતે તેમની દોષિતતા અને સજાની પુષ્ટિ કરી છે.

ટૂંકમાં, ફરિયાદી પક્ષનો કેસ એ છે કે ૯મી જુલાઈ, ૧૯૯૪ના રોજ આરોપી વ્યક્તિઓએ અમૃતસરના ગોલ્ડન ટેક્સી સ્ટેન્ડના પ્રભારી સતીશ કુમાર (ફરીયાદ પક્ષના સાક્ષી નં. ૧૦) નો સંપર્ક કરીને ભટિંડા જવા માટે તે જગ્યાએથી ટેક્સી ભાડે લીધી હતી અને તેઓ ટેક્સીમાં સવાર થયા હતા જે શમશેર સિંહ ઉર્ફે શેરા દ્વારા ચલાવવામાં આવી હતી અને તેમની સાથે એક અજાણી છોકરી હતી.બીજા દિવસે એટલે કે ૧૦મી જુલાઈ, ૧૯૯૪ના રોજ સવારે ૮.૦૦ કલાકની આસપાસ જ્યારે ડબવાલી સ્થિત સહારન હોટલના માલિક મહાવીર સિંહ (ફરીયાદ પક્ષના સાક્ષી નં. ૬) તેમની હોટલમાં આવ્યા ત્યારે વેઈટર-વિજય કુમારે તેમને કહ્યું હતું કે તે દિવસે સવારે લગભગ ૧.૫ કલાકની આસપાસ ત્રણ ગ્રાહકો મારુતિ કારમાં હોટેલમાં આવ્યા હતા અને તેમને રૂમ નંબર ૫ ફાળવવામાં આવ્યો હતો અને સવારે લગભગ ૪.૩૦ વાગ્યે તેમાંથી બે લોકો વિજયને એમ કહીને ચાલ્યા ગયા કે તેમના કાકા એટલે કે ડ્રાઈવર તે ઓરડાની અંદર સૂઈ રહ્યો હતો અને જો તેને કોઈ વસ્તુની જરૂર હોય, તો હોટલના કર્મચારીઓએ તેને તે આપવી અને તેઓ થોડા સમય પછી પરત ફરશે પરંતુ તેઓ ક્યારેય પાછા આવેલ નહીં.સવારે લગભગ ૧૧.૦૦ અથવા ૧૧.૩૦ વાગ્યે, વીજ પુરવઠો નિષ્ફળ જવાને કારણે, મહાવીર સિંહ (ફરીયાદ પક્ષના સાક્ષી નં. ૬) એ વિજય કુમારને રૂમ નંબર ૫ નો દરવાજો ખોલવા કહ્યું કારણ કે તે ગરમ

હતો.વિજય કુમારે રૂમ નંબર પનો દરવાજો ખખડાવ્યો પણ અંદરથી કોઈએ જવાબ આપ્યો નહીં.પછી તેણે ફરીથી ખખડાવ્યો પણ હજુ પણ કોઈ જવાબ નહોતો મળ્યો કે પછી વિજય કુમારે કુલરના એક ઓદ્રમાંથી જોયું કે એક વ્યક્તિ ડબલ બેડ પર પડેલો છે.તે એક ડુપ્લિકેટ ચાવી લાવ્યો, જેની મૂળ ચાવી ઉપર ઉદ્દેખિત બે રહેવાસીઓ લઈ ગયા હતા, દરવાજો ખોલ્યો અને ઘાયલ હાલતમાં પથારી પર પડેલી વ્યક્તિ મૃત હાલતમાં મળી.તે જ દિવસે, એટલે કે, ૧૦મી જુલાઈ, ૧૯૯૪ના રોજ લગભગ ૨.૫૫ વાગ્યે, મહાવીર સિંહ (ફરીયાદ પક્ષના સાક્ષી નં. ૬) એ અજાણ્યા વ્યક્તિઓ સામે પ્રથમ માહિતી અહેવાલ દાખલ કર્યો હતો.

પોલીસે કેસ નોંધ્યા બાદ તપાસ હાથ ધરી હતી, જે દરમિયાન ઘટના સ્થળેથી કેટલીક ગુનાહિત સામગ્રી મળી આવી હતી, જેના આધારે અપીલકર્તા સહિત બે આરોપીઓને આ કેસમાં આરોપી બનાવવામાં આવ્યા હતા.તપાસ પૂર્ણ થયા પછી, પોલીસે રસીદ પર બંને આરોપી વ્યક્તિઓ સામે આરોપપત્ર રજૂ કર્યું હતું, જેની મેજિસ્ટ્રેટે નોંધ લીધી હતી અને આરોપી વ્યક્તિઓને સુનાવણીનો સામનો કરવા માટે સેશન્સની અદાલતમાં મોકલી દીધા હતા.સુનાવણી દરમિયાન, ફરિયાદી પક્ષે ઘણા સાક્ષીઓની તપાસ કરી હતી અને આરોપી વ્યક્તિઓ સામેના સંજોગો સાબિત કરવા માટે વિવિધ દસ્તાવેજો રજૂ કર્યા હતા કારણ કે તે સીધો પુરાવો ન હતો અને સુનાવણીના સમાપન પર, બંને આરોપી વ્યક્તિઓને ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યા હતા અને તેમની અપીલ ઉપર જણાવ્યા મુજબ હાઈકોર્ટ દ્વારા ફગાવી દેવામાં આવી હતી, તેમાંથી એક દ્વારા વિશેષ રજા દ્વારા હાલની અપીલ.

આરોપી વ્યક્તિઓ સામે પ્રથમ આરોપ એ છે કે તેઓએ ટેક્સી સ્ટેન્ડ પર શમશેર સિંહ

દ્વારા ચલાવવામાં આવતી ટેક્સી ભાડે રાખી હતી અને તેમાં સવાર થયા હતા.ફરીયાદ પક્ષના સાક્ષી નં.૧૦ નો પુરાવો, જેની જુબાની નીચેની અદાલતો દ્વારા વિશ્વસનીય હોવાનું જાણવા મળ્યું છે, તેણે આ પરિસ્થિતિને સાબિત કરી છે અને તેમાં કોઈ નબળાઈ દર્શાવી શકાતી નથી.પરંતુ તે એકલા જ આપણને ગુનામાં આરોપી વ્યક્તિઓની સંપૂર્ણ સંડોવણી બતાવવા તરફ જતા નથી.

બીજી પરિસ્થિતિ એ છે કે ટેક્સીમાં ચઢ્યા પછી આરોપી વ્યક્તિઓ હોટલમાં ગયા હતા, રાત્રે વાહનના ડ્રાઈવર સાથે એક રૂમમાં રોકાયા હતા, વહેલી સવારે બંને આરોપી હોટલમાંથી બહાર નીકળ્યા હતા અને વેઈટર વિજય કુમારને તેમના કાકાની સંભાળ રાખવા કહ્યું હતું, એટલે કે ડ્રાઈવર જે રૂમમાં હતો અને તેઓ ટૂંક સમયમાં પરત ફરશે, પરંતુ ક્યારેય પાછા આવેલ નહીં અને ત્યારબાદ રૂમ ખોલ્યા પછી ડ્રાઈવર મૃત હાલતમાં મળી આવ્યો હતો.હોટલના માલિક મહાવીર સિંહ (ફરીયાદ પક્ષના સાક્ષી નં. ૬) ના નિવેદન અનુસાર, વેઈટર-વિજય કુમારે તેમને કહ્યું હતું કે "ત્રણ વ્યક્તિઓ, એટલે કે બે આરોપી વ્યક્તિઓ અને મૃતક હોટલમાં ગયા હતા, રાત્રે ત્યાં રોકાયા હતા અને આરોપી વ્યક્તિઓ ડ્રાઈવરને ઓરડામાં મૂકીને હોટલમાંથી બહાર નીકળી ગયા હતા".વિજય કુમાર, જે આ સંજોગો સાબિત કરવા માટે એકમાત્ર સાક્ષી હતા, તેમની ફરિયાદી પક્ષને સૌથી વધુ જાણીતા કારણોસર તપાસ કરવામાં આવી નથી કારણ કે ફરિયાદી પક્ષનો કેસ અને પુરાવા અનુસાર પણ આ મુદ્દા પર અન્ય કોઈ સાક્ષી ન હતા.હોટલના માલિકે માત્ર એટલું જ કહ્યું છે કે તેમને આ બધી હકીકતો વિજય કુમાર પાસેથી જાણવા મળી હતી.દુર્ભાગ્યપૂર્ણ રાત્રે હોટલમાં આરોપી વ્યક્તિઓની હાજરી વિજય કુમારની તપાસ દ્વારા સ્થાપિત થઈ શકી હોત, જે તે સાબિત કરવા માટે એકમાત્ર સક્ષમ સાક્ષી હોઈ શકે, પરંતુ તેને તપાસવામાં આવેલ નથી, જેના માટે કોઈ સમજૂતી આવી નથી.જ્યાં સુધી હોટલના

માલિક મહાવીર સિંહ (ફરીયાદ પક્ષના સાક્ષી નં. ૬) ના પુરાવાની વાત છે, તે સાંભળેલી વાતોનો પુરાવો છે કારણ કે તેણે વેઈટર પાસેથી બધું જ સામભળેલ હતું અને અન્યથા તેને તેની કોઈ વ્યક્તિગત જાણકારી નહોતી. આ સાક્ષીના પુરાવાનો ઉપયોગ મૂળ પુરાવાને સમર્થન આપવા માટે થઈ શક્યો હોત. કોર્ટમાં વિજય કુમારની તપાસની ગેરહાજરીમાં, આ સંજોગો સાબિત કરવા માટે, એવા કોઈ નક્કર પુરાવા નથી કે જે ફરીયાદ પક્ષના સાક્ષી નં. ૬ ના પુરાવા દ્વારા સમર્થન આપી શકાય. આમ ફરીયાદ પક્ષના સાક્ષી નં. ૬ નો પુરાવો આ સંજોગને સાબિત કરવા માટે ફરિયાદી પક્ષ માટે કોઈ ઉપયોગી ન હોઈ શકે.

હવે, પ્રશ્ન એ છે કે શું આ પરિસ્થિતિને સાબિત કરવા માટે કોઈ દસ્તાવેજી પુરાવા છે. આરોપી વ્યક્તિઓએ હોટલ દ્વારા યોગ્ય રીતે જાળવવામાં આવેલા રજિસ્ટરમાં તેમની પોતાની પેનથી નોંધ કરી પ્રવેશ કર્યો હોવાનું કહેવાય છે અને હોટલમાં દુર્ભાગ્યપૂર્ણ રાત્રે તેમના રોકાણને દર્શાવતા તેના પર સહી કરી હતી. જ્યાં સુધી આ પ્રવેશની વાત છે, તે જ ફરીયાદ પક્ષના સાક્ષી નં. ૬ ના નિવેદનના આધારે પ્રદર્શિત કરવામાં આવ્યું છે, જો કે, તેમણે ક્યાંય એવું કહ્યું નથી કે તેઓ કોઈ પણ આરોપી વ્યક્તિઓના લખાણો અથવા સહીઓ જાણતા હતા. નિર્વિવાદપણે, આરોપીઓએ ફરીયાદ પક્ષના સાક્ષી નં. ૬ ની હાજરીમાં ક્યારેય પ્રવેશ કર્યો ન હતો, પરંતુ તે એકલા વિજય કુમારની હાજરીમાં કરવામાં આવ્યો હોવાનો દાવો કરવામાં આવે છે. આમ રજિસ્ટરમાં એન્ટ્રી કાયદેસર રીતે સાબિત થઈ નથી તે પુરાવામાં સ્વીકાર્ય નથી. ઘટનાની રાત્રે આરોપી વ્યક્તિઓના હોટલમાં રોકાવાના સંબંધમાં અન્ય કોઈ પુરાવા નથી અને આ જ સંજોગોના સંબંધમાં કોઈ નક્કર પુરાવા ન હોવાથી, અમારો મત છે કે તે હોટલના માલિક ફરીયાદ પક્ષના સાક્ષી નં. ૬ ના નિવેદન દ્વારા સાબિત કરી શકાતો નથી, જેનો ઉપયોગ માત્ર સમર્થનકારી પુરાવા દ્વારા થઈ શક્યો હોત અને આમ ફરિયાદી પક્ષ આ સંજોગને સાબિત કરવામાં નિષ્ફળ ગયો છે

જે આરોપી વ્યક્તિઓને દોષી ઠેરવવા માટે સૌથી મહત્વપૂર્ણ હતો.

આગામી સંજોગો જે આરોપી સામે આરોપ મૂકવામાં આવ્યો છે તે અપીલકર્તા દ્વારા તેની માતાને લખેલો પત્ર છે, જેના પર વિવાદિત ચુકાદામાં આધાર રાખવામાં આવેલ છે. જ્યાં સુધી આ પત્રની વાત છે, તે બતાવવા માટે પુરાવામાં સ્વીકારવામાં આવ્યો છે કે અપીલકર્તાએ પોતાનો ગુનો કબૂલ કર્યો હતો.અમે અપીલકર્તા દ્વારા લખવામાં આવ્યો હોવાનું કેહવાતો પત્ર ધ્યાનમાં લીધો છે, પરંતુ અમે ગુનામાં અપીલકર્તાની સંડોવણીના સંબંધમાં કોઈ પણ પ્રકારની ગુનાની સ્વીકાર્યતા કે કબૂલાત, શોધી શકતા નથી. તે ઉપરાંત, ફરીયાદ પક્ષના સાક્ષી નં. ૧૦, જેમણે આ પત્ર સાબિત કર્યો છે, એવું સૂચન કરવામાં આવ્યું હતું કે તે બનાવટી અને બનાવટી હતું, જે સંજોગોમાં ફરિયાદી પક્ષે હસ્તાક્ષર નિષ્ણાતને મોકલીને અપીલકર્તાના હસ્તાક્ષર અને સહિ સાબિત કરવાની ફરજ હતી, પરંતુ ફરિયાદી પક્ષને સૌથી વધુ જાણીતા કારણોસર આવું કોઈ પગલું લેવામાં આવ્યું ન હતું.આમ, અમારું માનવું છે કે આ પરિસ્થિતિ પણ સાબિત થઈ શકી નથી.

અન્ય સંજોગો, જેના પર આધાર રાખવામાં આવ્યો છે, તે આરોપી વ્યક્તિઓ પાસેથી પોલીસ સમક્ષ તેમના દ્વારા જાહેર કરાયેલા નિવેદનો પર મૃતકની સોનાની સાંકળ અને વીંટીની વસૂલાત છે.એવું કહી શકાય કે આ સામાન્ય ઉપયોગની વસ્તુઓ છે અને કોઈપણ ઘરમાં મળી શકે છે.તે સિવાય, મૃતકના પરિવારના કોઈ સભ્યએ આ વસ્તુઓની ઓળખ કરી નથી અથવા દાવો કર્યો નથી કે તે મૃતકની હતી અને/અથવા તેણે ઘટના સમયે તે જ પહેર્યું હતું.તેની ઓળખ કરનાર એકમાત્ર વ્યક્તિ બલદેવ રાજ (ફરીયાદ પક્ષના સાક્ષી નં. ૧૧) છે—જે એક દુકાનનો માલિક છે, પરંતુ તેના પુરાવા પર આધાર રાખવો શક્ય નથી, પ્રથમ કારણ કે તેના દ્વારા ઓળખ કરવાથી ફરિયાદી પક્ષને કોઈ

ફાયદો થઈ શકતો નથી કારણ કે તેની પાસે આ વસ્તુઓની ઓળખ વિશે જાણવાનું કોઈ વિશેષ કારણ નહોતું તેથી જ્યારે તે પુરાવામાં સ્વીકારે છે કે તેનું ઘર મૃતકના ઘરથી ૫/૬ કિલોમીટરના અંતરે છે અને ક્યાંય એવું કહેવામાં આવ્યું નથી કે તે ક્યારેય મૃતકને મળ્યો હતો અને બીજું, કારણ કે તેની ઓળખ માટે કોઈ પરીક્ષણ ઓળખ પેરેડ યોજવામાં આવી ન હતી.

આ બાબતને ધ્યાનમાં રાખીને, અમારો અભિપ્રાય છે કે ફરિયાદી પક્ષ આરોપી વ્યક્તિઓ સામે કથિત સંજોગો સાબિત કરવામાં નિષ્ફળ ગયો છે, સિવાય કે તેઓએ ટેક્સી ભાડે રાખી છે, જે એકલા દોષિત ઠેરવવાનો આધાર ન બની શકે, અને ઉચ્ચ અદાલતે બંને આરોપીઓની દોષિતતાને સમર્થન આપવામાં ભૂલ કરી છે.

એવું કહી શકાય કે આરોપી બલવિંદર સિંહ ઉર્ફે બિંદર, જેની દોષિતતાને હાઈકોર્ટ દ્વારા પણ સમર્થન આપવામાં આવ્યું હતું, તેણે આ અદાલતમાં કોઈ અપીલ કરવાનું પસંદ કર્યું ન હતું કારણ કે તે જ અંતિમતા પ્રાપ્ત કરી હતી.અમને જાણવા મળ્યું છે કે બંને આરોપીઓના કેસ એક જ આધાર પર છે.પ્રશ્ન ઊભો થાય છે કે શું બંધારણના અનુચ્છેદ ૧૩૬ હેઠળ આ અદાલતને આપવામાં આવેલી સત્તાઓનો ઉપયોગ બિન-અપીલ કરનાર આરોપીની તરફેણમાં ન્યાયના હેતુઓને પહોંચી વળવા માટે સ્વયં કરી શકાય છે કારણ કે તે આ અપીલમાં રાહત મેળવવાનો હક્કદાર છે.આ પ્રશ્ન હવે બિનનિર્ણીત નથી કારણ કે આ કોર્ટ દ્વારા નિર્ણયોના સમૂહમાં તેનો જવાબ આપવામાં આવ્યો છે.દુર્ગા શંકર મહેતા વિરુદ્ધ રઘુરાજ સિંહ અને અન્ય એ. આઈ. આર. ૧૯૫૪ એસ. સી. ૫૨૦ના કેસમાં બંધારણીય ખંડપીઠે બંધારણના અનુચ્છેદ ૧૩૬ હેઠળ આ અદાલતની સત્તાઓનો અવકાશ નિર્ધારિત કર્યો હતો, જેમાં ન્યાયાધીશ બિજન કુમાર મુખર્જી, કોર્ટ વતી બોલતા હતા,

જેમની સાથે મહાજન, સી. જે., બોઝ, ભગવતી અને વેંકટરામા અચ્ચર, જે. એ સંમત થયા હતા, તેમણે અવલોકન કર્યું હતું કે "બંધારણના અનુચ્છેદ ૧૩૬ દ્વારા આપવામાં આવેલી સત્તાઓ, જો કે, વિશેષ અથવા શેષ સત્તાઓની પ્રકૃતિમાં છે, જેનો ઉપયોગ સામાન્ય કાયદાના કાર્યક્ષેત્રની બહાર થાય છે, એવા કિસ્સાઓમાં જ્યાં ન્યાયની જરૂરિયાતો હસ્તક્ષેપની માંગ કરે છે. દેશની સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા આ લેખ પોતે જ શક્ય તેટલા વ્યાપક શબ્દોમાં લખવામાં આવ્યો છે.....બંધારણો શ્રેષ્ઠ કારણોસર આ અનુચ્છેદ હેઠળ ઉપયોગ કરી શકાય તેવી સત્તાઓને કોઈપણ રીતે અવરોધિત અથવા સીમિત કરવાનું પસંદ કર્યું ન હતું.....આ સર્વોચ્ચ સત્તા, જે બંધારણના અનુચ્છેદ ૧૩૬ હેઠળ સુપ્રીમ કોર્ટમાં નિહિત કરવામાં આવી છે, તે એક અર્થમાં ઇંગ્લેન્ડમાં પ્રિવી કાઉન્સિલની ન્યાયિક સમિતિ દ્વારા કરવામાં આવેલી અપીલને ધ્યાનમાં લેવાના વિશેષાધિકાર કરતાં વધુ વ્યાપક છે.

અમે જે માર્ગ અપનાવવાનો પ્રસ્તાવ મૂક્યો છે તેને હરબંસ સિંહ વિરુદ્ધ ઉત્તર પ્રદેશ રાજ્ય અને અન્યો (૧૯૮૨) ૨ એસ. સી. સી. ૧૦૧ના કેસમાં ભારતના તત્કાલીન મુખ્ય ન્યાયાધીશ શ્રીની અધ્યક્ષતાવાળી ત્રણ ન્યાયાધીશોની ખંડપીઠે સમર્થન આપ્યું છે, જેમાં એક આરોપીની મૃત્યુદંડની પુષ્ટિ ઉચ્ચ અદાલત તેમજ આ અદાલત દ્વારા વિશેષ રજા અરજી તેમજ સમીક્ષા અરજીને રદ કરીને કરવામાં આવી હતી અને તેની દયાની અરજી પણ રાષ્ટ્રપતિ દ્વારા નકારી કાઢવામાં આવી હતી. જ્યારે અન્ય આરોપીઓ કે જેમની મૃત્યુદંડની સજાને હાઈકોર્ટ દ્વારા સમર્થન આપવામાં આવ્યું હતું, તેઓ પણ આ અદાલતમાં ગયા ત્યારે તેમની મૃત્યુદંડની સજાને આજીવન કેદમાં ફેરવવામાં આવી હતી. આ અદાલત સમક્ષ પ્રશ્ન ઊભો થયો હતો કે શું આ સંજોગોમાં તે જ લાભ એવા આરોપીઓને પણ આપી શકાય કે જેમની મૃત્યુદંડની સજાની પુષ્ટિ આ અદાલત દ્વારા

વિશેષ રજા અરજી અને સમીક્ષા અરજીને રદ કરીને કરવામાં આવી હતી અને આ અદાલતે તેનો સકારાત્મક જવાબ આપ્યો હતો, પરંતુ તેનો મત હતો કે આ અદાલતની સત્તાઓ અને ભારતના રાષ્ટ્રપતિની સત્તાઓ વચ્ચે સમન્વયના હિતમાં, જો અદાલત ભલામણ કરશે કે રાષ્ટ્રપતિ બંધારણના અનુચ્છેદ ૭૨ હેઠળ આરોપી પર લાદવામાં આવેલી મૃત્યુદંડની સજાને આજીવન કેદમાં પરિવર્તિત કરવા માટે તેમની શક્તિનો ઉપયોગ કરવા માટે એટલા સારા હોઈ શકે છે, જેમ કે તેમણે પહેલેથી જ કર્યું હતું. તે ચોક્કસ આરોપીની દયાની અરજી પર એકવાર વિચાર કર્યો અને તેને નકારી કાઢી. આ અદાલતે તે મુજબ ભલામણો કરી હતી. પરંતુ, આમ કરતી વખતે, આ અદાલતની સત્તાઓના સંબંધમાં ચુકાદાના ફકરા ૧૯ અને ૨૦માં આ રીતે અવલોકન કરવામાં આવ્યું હતું:

"૧૯. અહીં ઉપર જણાવેલા સંજોગોમાં, મારો અભિપ્રાય છે કે અરજદાર પર લાદવામાં આવેલી મૃત્યુદંડની સજાને અમલમાં મૂકવાની મંજૂરી આપવી એ સ્પષ્ટ રીતે અન્યાયી હશે. જો કે, મને જે પ્રશ્ન પરેશાન કરે છે તે એ છે કે શું આ અદાલત અરજદાર પર લાદવામાં આવેલી સજાના પ્રશ્ન પર કોઈ યોગ્ય આદેશો પસાર કરવા માટે કોઈ સત્તા અને અધિકારક્ષેત્ર જાળવી રાખે છે કે કેમ તે હકીકતને ધ્યાનમાં રાખીને કે માત્ર તેની વિશેષ રજા અરજી અને સમીક્ષા અરજી આ અદાલત દ્વારા નકારી કાઢવામાં આવી છે, પરંતુ એ પણ હકીકત છે કે તેની દયા માટેની અરજી પણ રાષ્ટ્રપતિ દ્વારા નકારી કાઢવામાં આવી છે.

૨૦. ન્યાયના યોગ્ય અને યોગ્ય વહીવટ માટે આ અદાલતને ખૂબ વ્યાપક સત્તાઓ આપવામાં આવી છે. બંધારણના અનુચ્છેદ ૩૨ અને ૧૩૬ હેઠળ આ અદાલતને આપવામાં આવેલા અધિકારક્ષેત્ર અને સત્તાઓ ઉપરાંત, મારો અભિપ્રાય છે કે આ અદાલત ન્યાયના વહીવટના વ્યાપક હિતમાં અને સ્પષ્ટ અન્યાય થતો અટકાવવા માટે કોઈપણ અસાધારણ પરિસ્થિતિનો સામનો કરવા માટે એક સહજ સત્તા અને અધિકારક્ષેત્ર જાળવી રાખે છે અને જાળવી રાખવી જોઈએ. આ શક્તિનો ઉપયોગ માત્ર અપવાદરૂપ

સંજોગોમાં જ ન્યાયના ઉદ્દેશોને આગળ વધારવા માટે થવો જોઈએ.આ કેસની હકીકતો અને સંજોગોને ધ્યાનમાં રાખીને, મારો અભિપ્રાય છે કે આ એક યોગ્ય કેસ છે જ્યાં આ અદાલતે હરબંસ સિંહની હાલની અરજીને ધ્યાનમાં લેવી જોઈએ અને આ અદાલતે દખલ કરવી જોઈએ.

અખિલ અલી જહાંગીર અલી સૈયદ વિરુદ્ધ મહારાષ્ટ્ર રાજ્ય જે. ટી. ૨૦૦૨ (૨) એસ. સી. ૧૫૮ના કેસમાં, એક આરોપી દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી વિશેષ રજા અરજી, જે ઉચ્ચ અદાલત દ્વારા તેની દોષિતતાને પડકારતી હતી, તેને આ અદાલત દ્વારા ફગાવી દેવામાં આવી હતી અને સમીક્ષા માટેની અરજીને નકારી કાઢવામાં આવી હતી, પરંતુ જ્યારે અન્ય આરોપી દ્વારા અપીલ કરવામાં આવી ત્યારે કોર્ટે તેની દોષિતતાને દંડ સંહિતાની કલમ ૩૦૪માંથી બદલીને દંડ સંહિતાની કલમ ૩૦૪ ભાગ ૧ કરી હતી.પ્રશ્ન ઊભો થયો હતો કે શું એ જ લાભ એવા આરોપીઓને પણ આપી શકાય કે જેમની વિશેષ રજા અરજી તેમજ સમીક્ષા અરજી પહેલેથી જ ફગાવી દેવામાં આવી છે.કોર્ટ વતી બોલતા, થોમસ, જે. એ નિરીક્ષણ કર્યું હતું કે "બંધારણના અનુચ્છેદ ૨૧ અમને બીજા આરોપીને સમાન લાભ આપવાનો ઇનકાર કરવાની મંજૂરી આપશે નહીં, એ હકીકત હોવા છતાં કે વિશેષ પરવાનગી અરજી અને તેના દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી સમીક્ષા અરજી આ અદાલત દ્વારા રદ કરવામાં આવી છે" અન્ય આરોપીઓને સમાન લાભ આપ્યો હતો.

તેવી જ રીતે અનિલ રાય વિરુદ્ધ બિહાર રાજ્ય (૨૦૦૧) ૭ એસ. સી. સી. ૩૧૮ના કેસમાં, અન્ય આરોપીની અપીલ પર વિચારણા કરતી વખતે, તેની દોષિતતા અને સજામાં ફેરફાર કરીને, અદાલતે બિન-અપીલ કરનાર આરોપીને સમાન લાભ આપ્યો હતો, જેનો કેસ સમાન હતો, તેમ છતાં અપીલ કરવા માટે વિશેષ રજા આપવાની તેમની અરજી ગુણદોષ પર નહીં પરંતુ શરણાગતિનો પુરાવો રજૂ કરવામાં નિષ્ફળતાને કારણે

ફગાવી દેવામાં આવી હતી.

રાજા રામ અને અન્યો વિરુદ્ધ એમ. પી. રાજ્ય (૧૯૯૪) ૨ એસ. સી. સી. ૫૬૮ના કેસમાં, તેમના દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી અપીલમાં આરોપીની દોષિતતામાં ફેરફાર કરતી વખતે, આ અદાલતે અપીલ ન કરનારા આરોપીઓને સમાન લાભ આપ્યો હતો, જેમની દોષિતતાને ઉચ્ચ અદાલત દ્વારા સમર્થન આપવામાં આવ્યું હતું અને તે જ અંતિમતા પ્રાપ્ત કરી હતી અને તેની સામે કોઈ અપીલ કરવામાં આવી ન હતી.

તાત્કાલિક અપીલમાં, બિન-અપીલ કરનાર આરોપી બલવિંદર સિંહનો કેસ, જેણે ક્યારેય આ અદાલતનો દરવાજો ખખડાવ્યો ન હતો, તે ઉપર ઉલ્લેખિત નિર્ણયોમાં આરોપી વ્યક્તિઓના કેસો કરતાં ઘણો સારો છે, જેમની અપીલ માટે વિશેષ રજા આપવાની અરજીઓ આ અદાલત દ્વારા ફગાવી દેવામાં આવી હતી. આ કેસમાં, અમે એવા નિષ્કર્ષ પર પહોંચ્યા છીએ કે ફરિયાદી પક્ષ બંને આરોપી વ્યક્તિઓ સામે વાજબી શંકાથી આગળ પોતાનો કેસ સ્થાપિત કરવામાં નિષ્ફળ ગયો, જેનો અર્થ છે કે કોઈ પણ આરોપીની સજા શક્ય નહોતી. આ અદાલતે વારંવાર અવલોકન કર્યું છે કે અન્ય આરોપીઓની અપીલની સુનાવણી કરતી વખતે, જો અદાલત એવા નિષ્કર્ષ પર આવે કે કોઈ પણ આરોપીની દોષિત ઠેરવવાની શક્યતા નથી એટલે કે અપીલ ન કરનાર આરોપી કે જેમની દોષિત ઠેરવવાને અંતિમતા પ્રાપ્ત થઈ છે, ઉચ્ચ અદાલતના ચુકાદા સામે કોઈ અપીલ કરવામાં આવી નથી, તો તે નિર્ણયનો લાભ બિન-અપીલ કરનાર આરોપીઓને મળવો જોઈએ, એ હકીકત હોવા છતાં કે તેણે તેની દોષિતતાને સમર્થન આપતા ઉચ્ચ અદાલતના ચુકાદાને પડકાર્યો નથી કારણ કે આ અદાલતે સમાન પરિસ્થિતિઓમાં ન્યાયની વિફળતાને ટાળવાના હેતુ માટે એક ન્યાયી દાખલો બેસાડ્યો છે. આ સંબંધમાં ચેલમ્પન મોહનદાસ અને અન્યો વિરુદ્ધ કેરળ રાજ્ય એ. આઈ. આર. ૧૯૯૫ એસ. સી. ૯૦, દંડુ લક્ષ્મી રેડ્ડી વિરુદ્ધ એ. પી. રાજ્ય (૧૯૯૯) ૭ એસ. સી. સી. ૬૯, બિજોય સિંહ અને

અન્ય વિરુદ્ધ બિહાર રાજ્ય (૨૦૦૨) ૯ એસ. સી. સી. ૧૪૭, ગુરુચરણ કુમાર અને અન્ય વિરુદ્ધ રાજસ્થાન રાજ્ય જે. ટી. ૨૦૦૩ (૧) એસ. સી. ૬૦ અને સુરેશ ચૌધરી વિરુદ્ધ બિહાર રાજ્ય (૨૦૦૩) ૪ એસ. સી. સી. ૧૨૮ના કેસોનો સંદર્ભ આપી શકાય છે, જેમાં દોષિત ઠેરવવાના હાઈકોર્ટના ચુકાદા વિરુદ્ધ અન્ય આરોપીઓની અપીલની સુનાવણી કરતી વખતે, આ અદાલતે તેને રદ કરી દીધી હતી કારણ કે એવું જાણવા મળ્યું હતું કે ફરિયાદી પક્ષ બિન-અપીલ કરનાર સહિત તમામ આરોપી વ્યક્તિઓ સામે પોતાનો કેસ સાબિત કરવામાં નિષ્ફળ ગયો અને નિર્દેશ આપ્યો કે તે જ લાભ બિન-અપીલ કરનાર આરોપીને પણ આપવામાં આવશે, જો કે તેણે તેની દોષિતતા સામે આ અદાલતમાં કોઈ અપીલ કરવાનું પસંદ કર્યું ન હતું.

પક્ષકારોને સંપૂર્ણ ન્યાય આપવા માટે બંધારણના અનુચ્છેદ ૧૪૨ હેઠળ આ અદાલત દ્વારા ઉપયોગ કરી શકાય તેવી લાભદાયી સત્તાઓ ઉપરાંત, બંધારણના અનુચ્છેદ ૧૩૬ હેઠળની સત્તાઓનો ઉપયોગ તે પક્ષકારની તરફેણમાં પણ કરી શકે છે, જ્યારે કોર્ટને સંતોષ થાય કે તેની કવાયત માટે અનિવાર્ય આધારો અસ્તિત્વમાં છે, પરંતુ તેનો ઉપયોગ સાવચેતી અને સાવધાની સાથે ખૂબ જ સાવચેતીપૂર્વક થવો જોઈએ, કારણ કે આવા આધારો માત્ર દુર્લભતમ આધારોમાં જ હોઈ શકે છે, કારણ કે તે વર્તમાન કેસની જેમ અસ્તિત્વમાં છે, જ્યાં આ અદાલત એક આરોપીની અપીલ પર વિચારણા કરતી વખતે એવા નિષ્કર્ષ પર આવે છે કે અપીલની સજા તેમજ બિન-અપીલ કરનાર આરોપી બંને અયોગ્ય હતા.દેશની સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા ઉપરોક્ત નિષ્કર્ષ પર પહોંચ્યા પછી, બિન-અપીલ કરનાર આરોપીની વધુ અટકાયત, હાઈકોર્ટ દ્વારા આપવામાં આવેલા ચુકાદાના આધારે, તેની દોષિતતાને સમર્થન આપતા, કાયદાની કોઈ સત્તા વિના, બંધારણના અનુચ્છેદ ૨૧ હેઠળ સ્થાપિત નાગરિકને બાંધધરીકૃત વ્યક્તિગત સ્વતંત્રતાના અધિકારનું

ઉલ્લંઘન કરે છે.અમારા મતે, વર્તમાન કાયદા જેવા કિસ્સાઓમાં, જ્યાં કોઈ પણ કાયદાની ફરજિયાત જોગવાઈ અથવા બંધારણની કોઈપણ જોગવાઈનું ખુલ્લેઆમ ઉલ્લંઘન થાય છે, ત્યાં એવું નથી કે આ અદાલતને પોતાની જાતે સત્તાનો ઉપયોગ કરવાની વિવેકબુદ્ધિ છે, પરંતુ ઉચ્ચ અદાલતના ચુકાદામાં ગેરકાયદેસરતાને યોગ્ય ઠેરવીને તેનો ઉપયોગ કરવાનો આદેશ આપવામાં આવ્યો છે કારણ કે તે સારી રીતે નક્કી છે કે ગેરકાયદેસરતાને કાયમ રાખવાની મંજૂરી આપવી જોઈએ નહીં અને આ અદાલત દ્વારા તેમાં દખલ કરવામાં નિષ્ફળતા ગેરકાયદેસરતાને કાયમ રાખવા સમાન હશે.ઉપરોક્ત ચર્ચાને ધ્યાનમાં રાખીને, અમારો અભિપ્રાય છે કે આરોપી બલવિંદર સિંહ ઉર્ફે બિંદર પણ તે જ લાભ મેળવવા માટે હકદાર છે જે અમે અપીલકર્તાની તરફેણમાં આપી રહ્યા છીએ.

તદનુસાર, અપીલને મંજૂરી આપવામાં આવે છે અને અપીલકર્તા પવન કુમાર અને આરોપી બલવિંદર સિંહ @બિંદરની દોષિતતા અને સજાને રદ કરવામાં આવે છે અને તેમને આરોપમાંથી મુક્ત કરવામાં આવે છે.અપીલકર્તા જે કસ્ટડીમાં છે તેને અન્ય કોઈ કેસમાં જરૂર ન હોય તો તાત્કાલિક મુક્ત કરવાનો નિર્દેશ આપવામાં આવે છે.આરોપી બલવિંદર સિંહ @બિંદર, જો કસ્ટડીમાં હોય, તો અન્ય કોઈ કેસમાં જરૂર ન હોય તો તેને તાત્કાલિક મુક્ત કરવાનો પણ નિર્દેશ આપવામાં આવે છે.

અપીલને મંજૂરી આપવામાં આવી છે.

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.